

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. birželio 2 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Socialinė politika — Vienodo požiūrio ir nediskriminavimo dėl amžiaus principai — Direktyva 2000/78/EB — Vienodas požiūris užimtumo ir profesinėje srityje — 2, 3 ir 6 straipsniai — Skirtingas požiūris dėl amžiaus — Nacionalinės teisės norma, pagal kurią tam tikrais atvejais numatomas didesnis pajamų iš pensijos nei pajamų iš darbo užmokesčio apmokestinimas — Direktyvos 2000/78 taikymo sritis — Europos Sąjungos kompetencija tiesioginių mokesčių srityje“

Byloje C-122/15

dėl 2015 m. kovo 6 d. *Korkein hallinto-oikeus* (Vyriausiasis administracinis teismas, Suomija) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2015 m. kovo 10 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje, kurią pradėjo

C,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė R. Silva de Lapuerta, teisėjai A. Arabadjiev (pranešėjas), J.-C. Bonichot, C. G. Fernlund ir S. Rodin,

generalinė advokatė J. Kokott,

posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. gruodžio 10 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- C, atstovaujamo K. Suominen ir *asianajaja* A. Kukkonen,
- Suomijos vyriausybės, atstovaujamos S. Hartikainen,
- Airijos vyriausybės, atstovaujamos J. Quaney ir A. Joyce,
- Portugalijos vyriausybės, atstovaujamos L. Inez Fernandes, C. Freire ir M. Conceição Queirós,
- Švedijos vyriausybės, atstovaujamos A. Falk, U. Persson, N. Otte Widgren ir C. Meyer-Seitz, taip pat E. Karlsson ir L. Swedenborg,
- Europos Komisijos, atstovaujamos D. Martin ir I. Koskinen,

* Proceso kalba: suomių.

susipažinęs su 2016 m. sausio 28 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl nediskriminavimo dėl amžiaus principo, 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvos 2000/78/EB, nustatančios vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus (OL L 303, 2000, p. 16; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 4 t., p. 79), 2 straipsnio 1 dalies ir 2 dalies a punkto, 3 straipsnio 1 dalies c punkto, 6 straipsnio 1 dalies ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 21 straipsnio 1 dalies išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant C pareikštą ieškinį, kuriuo ginčijamas Suomijos mokesčių administratoriaus sprendimas apmokestinti papildomu 6 % mokesčiu jo pajamų iš senatvės pensijos dalį, kuri, atskaičius neapmokestinamą pensijos dalį, viršija 45 000 eurų per metus.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Pagal Direktyvos 2000/78 13 konstatuojamąją dalį ji „netaikoma socialinio draudimo ir socialinės apsaugos sistemoms, pagal kurias mokamos išmokos nelaikomos pajamomis pagal šio termino apibrėžimą, pateiktą [SESV 157 straipsnyje]“.
- 4 Pagal direktyvos 1 straipsnį jos tikslas – „nustatyti kovos su diskriminacija dėl religijos ar įsitikinimų, negalios, amžiaus ar seksualinės orientacijos užimtumo ir profesinėje srityje bendrus pagrindus siekiant valstybėse narėse įgyvendinti vienodo požiūrio principą“.
- 5 Šios direktyvos 2 straipsnyje nurodyta:

„1. Šioje direktyvoje „vienodo požiūrio principas“ reiškia, kad dėl kurios nors iš 1 straipsnyje nurodytų priežasčių nėra [negali būti] jokios tiesioginės ar netiesioginės diskriminacijos.

2. 1 dalies taikymo tikslais:

- a) tiesioginė diskriminacija yra akivaizdi tada, kai dėl bet kurios iš 1 straipsnyje nurodytų priežasčių su vienu asmeniu elgiamasi mažiau palankiai nei panašioje situacijoje yra, buvo ar galėjo būti elgiamasi su kitu asmeniu;
- b) netiesioginė diskriminacija yra akivaizdi tada, kai dėl akivaizdžiai neutralių sąlygų, kriterijų ar taikomos praktikos tam tikrą religiją ar įsitikinimus [tikėjimą] išpažįstantys, tam tikrą negalią turintys, tam tikro amžiaus ar tam tikros seksualinės orientacijos asmenys gali patekti tam tikru atžvilgiu į prastesnę padėtį nei kiti asmenys, nebent:
 - i) tas sąlygas, kriterijus ar taikomą praktiką objektyviai pateisina teisėtas tikslas, o šio tikslo siekiama atitinkamomis ir būtinomis priemonėmis arba <...>

<...>“

6 Šios direktyvos 3 straipsnyje „Taikymo sritis“ nustatyta:

„1. „Neviršijant [Europos Sąjungai] suteiktų įgaliojimų, ši direktyva taikoma visiems asmenims tiek valstybiniame, tiek privačiame sektoriuje, įskaitant valstybines įstaigas:

<...>

c) įdarbinimui ir darbo sąlygoms, įskaitant atleidimą iš darbo ir atlyginimą;

<...>“

3. Ši direktyva netaikoma bet kokios rūšies išmokoms, mokamoms pagal valstybines ar panašias sistemas, įskaitant valstybinio socialinio draudimo ar socialinės apsaugos sistemas.

<...>“

7 Direktyvos 6 straipsnis suformuluotas taip:

„1. „Nepaisydamos 2 straipsnio 2 dalies, valstybės narės gali numatyti, kad skirtingas požiūris dėl amžiaus nėra diskriminacija, jei pagal nacionalinę teisę jį objektyviai ir tinkamai pateisina teisėtas tikslas, įskaitant teisėtos užimtumo politikos, darbo rinkos ir profesinio mokymo tikslus, o šio tikslo siekiama tinkamomis ir būtinomis priemonėmis.

Šis skirtingas požiūris gali, be kita ko, apimti:

a) specialių sąlygų nustatymą, siekiant įsidarbinti ir profesinio mokymo, įdarbinimui ir darbui, įskaitant atleidimo iš darbo ir atlyginimo sąlygas, jaunimui, pagyvenusiems darbuotojams ir tiems, kurie turi išlaikomų asmenų, siekiant skatinti jų profesinę integraciją ir užtikrinti jų apsaugą;

b) minimalaus amžiaus, profesinės patirties ar darbo stažo nustatymą siekiant įsidarbinti arba gauti tam tikrų su darbu susijusių privilegijų;

<...>

2. Nepaisydamos 2 straipsnio 2 dalies, valstybės narės gali numatyti, kad amžiaus, kurio sulaukus suteikiama arba įgyjama teisė gauti senatvės ar invalidumo pensiją, nustatymas pagal profesinės socialinės apsaugos sistemas, įskaitant pagal šias sistemas nustatomą skirtingą darbuotojų amžių arba sudaromas darbuotojų grupes arba nustatomas darbuotojų kategorijas, ir pagal tokias sistemas aktuariniams apskaičiavimams taikomi su amžiumi susiję kriterijai nelaikomi diskriminacija dėl amžiaus, jei dėl to nepradedama diskriminuoti dėl lyties.“

Suomijos teisė

8 Pagal pagrindinėms bylos aplinkybėms taikomos redakcijos *tulovalaki* (1992/1535) (Pajamų mokesčio įstatymas) 124 straipsnio pirmą ir ketvirtą pastraipas:

„Visi fiziniai asmenys <...> turi mokėti valstybei pajamų mokestį nuo apmokestinamo darbo užmokesčio pagal progresinę pajamų mokesčio skalę ir pajamų mokestį nuo apmokestinamųjų pajamų iš kapitalo pagal pajamų apmokestinimo tarifą. Be to, visi fiziniai asmenys turi mokėti valstybei papildomą mokestį nuo pajamų, gaunamų iš senatvės pensijos pagal ketvirtos pastraipos nuostatas. Visi kiti mokesčių mokėtojai turi mokėti pajamų mokestį pagal pajamų mokesčio tarifą.

<...>

Fiziniai asmenys moka papildomą 6 % dydžio mokestį nuo pajamų iš senatvės pensijos dalies, kuri viršija 45 000 eurų atskaičius neapmokestinamą pensijos dalį. Papildomam pajamų iš senatvės pensijos mokesčiui taikomos šio įstatymo ar bet kokio kito įstatymo, kuris yra susijęs su valstybei mokamais pajamų iš darbo užmokesčio mokesčiais, nuostatos.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 9 C yra Suomijos pilietis, gimęs 1948 m. ir gyvenantis Suomijoje. Mokesčių administratorius nustatė jam mokesčio prie šaltinio tarifą, taikomą 2013 mokestinių metų avansiniam pajamų mokesčiui. Šiomis aplinkybėmis mokesčių administratorius pagal Pajamų mokesčio įstatymo 1992/1535 124 straipsnio pirmą ir ketvirtą pastraipas nustatė papildomą 6 % mokestį nuo pajamų, gautų iš jo senatvės pensijos, dalies, viršijančios 45 000 eurų, atskaičius neapmokestinamą pensijos dalį.
- 10 Kaip matyti iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą, 2013 mokestiniais metais C Suomijoje gavo 461 900,88 euro dydžio senatvės pensiją, iš kurios 251 351,10 euro buvo atskaityta iš mokėtinos sumos kaip pajamų mokestis. C, be savo senatvės pensijos, dar gavo pajamų iš darbo, atlikto Suomijoje, užmokesčio.
- 11 2013 m. kovo 11 d. sprendimu mokesčių administratorius atmetė C skundą dėl pajamų prie šaltinio tarifo, taikomo 2013 mokestinių metų pajamų mokesčio avansiniam mokėjimui.
- 12 C užginčijo šį sprendimą *Helsingin hallinto-oikeus* (Helsinkio administracinis teismas, Suomija) ir tvirtino, kad Pajamų mokesčio įstatymo 1992/1535 124 straipsnio pirmoje ir ketvirtoje pastraipose numatytos nuostatos dėl papildomo pajamų iš senatvės pensijos mokesčio negali būti taikomos jo pajamoms iš senatvės pensijos, siekiant nustatyti mokesčio prie šaltinio tarifą.
- 13 *Helsingin hallinto-oikeus* (Helsinkio administracinis teismas, Suomija), konstatavęs, kad, kaip matyti iš šių nuostatų parengiamųjų darbų, jomis siekiami tikslai labiau apmokestinti mokesčių mokėtojus, kurie gauna didelę senatvės pensiją, yra viešojo intereso pobūdžio, yra bendrai priimtini ir atitinka bendruosius apmokestinimo principus, atmetė šį ieškinį. Šis teismas taip pat nusprendė, kad Sąjungos teisė ir atitinkamai Chartija netaikytini pagrindinėje byloje, nes byloje ginčas vyksta dėl tiesioginių mokesčių, kurie priklauso valstybių narių kompetencijai.
- 14 C kreipėsi į *Korkein hallinto-oikeus* (Aukščiausiasis administracinis teismas, Suomija) su prašymu leisti apskūsti *Helsingin hallinto-oikeus* (Helsinkio administracinis teismas) sprendimą. Pasak prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo, pagrindinėje byloje nagrinėjamos mokesčių teisės nuostatos nesusijusios su įdarbinimo ir darbo sąlygoms, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2000/78 3 straipsnio 1 dalies c punktą, ir apskritai negali būti laikoma priemone, patenkančia į šios direktyvos taikymo sritį. Konkrečiai tariant, jose neapibrėžtas darbo užmokesčio nustatymo kriterijus. Priešingai nei buvo byloje, kurioje priimtas 2013 m. vasario 26 d. Sprendimas *Åkerberg Fransson* (C-617/10, EU:C:2013:105), šios nuostatos nepatenka į Sąjungos teisės materialinę taikymo sritį.
- 15 Kaip matyti iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą, pagrindinėje byloje nagrinėjamos teisės nuostatos tikslas yra surinkti mokestinių pajamų iš mokių senatvės pensijos gavėjų, sumažinti senatvės pensijų ir darbo užmokesčių apmokestinimo lygio skirtumus ir skatinti pagyvenusius asmenis tęsti profesinę veiklą.
- 16 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla abejonių dėl to, ar ši nuostata patenka į Sąjungos teisės, ypač Direktyvos 2000/78, taikymo sritį, kaip ji apibrėžta jos 3 straipsnyje, ir ar ji laikytina tiesiogine arba netiesiogine diskriminacija dėl amžiaus, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos 2 straipsnį.

- 17 Šiomis aplinkybėmis *Korkein hallinto-oikeus* (Aukščiausiasis administracinis teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar Direktyvos 2000/78 3 straipsnio 1 dalies c punktas turi būti aiškinamas taip, kad nacionalinės teisės norma, kaip antai Pajamų mokesčio įstatymo 1992/1535 124 straipsnio pirmos ir ketvirtos pastraipų nuostatos dėl papildomo pajamų iš pensijos mokesčio, patenka į Sąjungos teisės taikymo sritį ir todėl šiuo atveju turi būti taikomas diskriminacijos dėl amžiaus draudimas, kaip jis suprantamas pagal Chartijos 21 straipsnio 1 dalį?

Antrasis ir trečiasis klausimai pateikiami tik tokiu atveju, jei Teisingumo Teismas į pirmąjį klausimą atsakytų, kad byla patenka į Sąjungos teisės taikymo sritį.

2. Jei atsakymas į pirmąjį klausimą būtų teigiamas, ar Direktyvos 2000/78 2 straipsnio 1 dalis, 2 dalies a ar b punktai ir Chartijos 21 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinami taip, kad jais draudžiama tokia nacionalinės teisės norma kaip Pajamų mokesčio įstatymo 1992/1535 124 straipsnio pirma ir ketvirta pastraipos, susijusios su papildomu pajamų iš pensijos mokesčiu, pagal kurią fizinių asmenų pajamos iš pensijos, kurių gavimas bent jau netiesiogiai priklauso nuo asmens amžiaus, tam tikrais atvejais yra apmokestinamos didesniu pajamų mokesčiu nei tokio pat dydžio pajamos iš darbinės veiklos?
3. Jei minėtomis Direktyvos 2000/78 ir Chartijos nuostatomis draudžiama tokia nacionalinės teisės norma dėl papildomo pajamų iš pensijos mokesčio, ar tokiu atveju dar reikia nagrinėti, ar šios direktyvos 6 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad nacionalinės teisės norma dėl papildomo pajamų iš pensijos mokesčio, kaip numatyta šioje direktyvos nuostatoje, gali būti laikoma objektyvia, tinkama ir pateisinama teisėtu tikslu, įskaitant teisėtus užimtumo politikos, darbo rinkos ir profesinio mokymo tikslus, nes, kaip matyti iš Suomijos pajamų mokesčio įstatymo 1992/1535 parengiamųjų darbų, papildomu pajamų iš pensijos mokesčiu siekiama apmokestinti mokius pajamų iš pensijos gaunančius asmenis, sumažinti atotrūkį tarp pajamų iš pensijos ir pajamų iš darbinės veiklos apmokestinimo ir skatinti vyresnius žmones toliau likti aktyvius darbo rinkoje?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

- 18 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės teiraujasi, ar Direktyvos 2000/78 3 straipsnio 1 dalies c punktas turi būti aiškinamas taip, kad nacionalinės teisės norma, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjama norma dėl papildomo pajamų iš pensijos mokesčio, patenka į materialinę šios direktyvos taikymo sritį ir ar Chartijos 21 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas nediskriminavimo dėl amžiaus principas taikytinas pagrindinėje byloje.
- 19 Iš karto reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką iš Direktyvos 2000/78 pavadinimo, preambulės, turinio ir tikslo matyti, kad ja siekiama nustatyti bendras gaires, kad kiekvienam asmeniui būtų užtikrintas vienodas požiūris „užimtumo ir profesinėje srityje“, suteikiant jam veiksmingą apsaugą nuo diskriminacijos, pagrįstos vienu iš šios direktyvos 1 straipsnyje nurodytų motyvų, tarp kurių yra amžius (2013 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Dansk Jurist- og Økonomforbund*, C-546/11, EU:C:2013:603, 23 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

- 20 Direktyvą 2000/78, atsižvelgiant į jos 3 straipsnio 1 dalies c punktą ir 3 dalį, siejamus su 13 konstatuojamąja dalimi, reikia aiškinti kaip netaikomą socialinio draudimo ir socialinės apsaugos sistemoms, pagal kurias mokamos išmokos nelaikomos užmokesčiu, kaip tai suprantama pagal SESV 157 straipsnio 2 dalį (2015 m. sausio 21 d. Sprendimo *Felber*, C-529/13, EU:C:2015:20, 20 punktas ir jame nurodyta teismo praktika)
- 21 Žinoma, sąvoka „atlyginimas“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2000/78 3 straipsnio 1 dalies c punktą, turi būti aiškinama plačiai. Teisingumo Teismas nusprendė, kad ši sąvoka apima, be kita ko, bet koki atlygį grynaisiais arba natūra dabartiniu metu ar ateityje su sąlyga, kad jį moka, nors ir netiesiogiai, darbdavys darbuotojui už jo darbą, nesvarbu, ar pagal darbo sutartį, ar pagal teisės nuostatas, ar savanoriškai (2013 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Hay*, C-267/12, EU:C:2013:823, 28 punktas ir jame nurodyta teismo praktika). Be to, tai, kad tam tikros išmokos mokamos po darbo santykių nutraukimo, netrukdo išmokų laikyti darbo užmokesčiu pagal šias nuostatas (2004 m. gruodžio 9 d. Sprendimo *Hlozek*, C-19/02, EU:C:2004:779, 35 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).
- 22 Teisingumo Teismas taip pat pažymėjo, kad išmokos, laikomos darbo užmokesčiu, apima ir darbdavio mokamas išmokas dėl atlygintinų darbo santykių, kurių tikslas užtikrinti darbuotojams pajamų šaltinį net tais specifiniais atvejais, kai jie neatlieka jokios veiklos, numatytos jų darbo sutartyje. Be to, tai, kad tokios išmokos yra darbo užmokesčio pobūdžio, neturėtų būti kvestionuojama vien tik todėl, kad jos susijusios su socialine politika (2004 m. gruodžio 9 d. Sprendimo *Hlozek*, C-19/02, EU:C:2004:779, 39 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).
- 23 Teisingumo Teismas nusprendė, kad išmokos, mokamos pagal pensijų sistemą iš esmės dėl suinteresuotojo asmens darbo, priskiriamos prie jo darbo užmokesčio ir patenka į SESV 157 straipsnio 2 dalies taikymo sritį (2004 m. sausio 7 d. Sprendimo *K. B.*, C-117/01, EU:C:2004:7, 25 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).
- 24 Tačiau tai nereiškia, kad nacionalinės teisės norma dėl pajamų iš senatvės pensijos mokesčio tarifo turėtų būti laikoma patenkančia į Direktyvos 2000/78 taikymo sritį.
- 25 Visų pirma reikia pažymėti, kad pagrindinė byla susijusi ne su darbuotojui dėl jo ir ankstesnio darbdavio darbo santykių mokamų išmokų dydžio nustatymo tvarka ir sąlygomis (2008 m. balandžio 1 d. Sprendimo *Maruko*, C-267/06, EU:C:2008:179, 46 punktas), bet su pajamų iš senatvės pensijos apmokestinimo tarifu. Toks apmokestinimas nesusijęs su darbo sąlygomis ir atitinkamai su „užmokesčio“, kaip jis suprantamas pagal SESV 157 straipsnio 2 dalį, nustatymu, kuris vienintelis reglamentuojamas Direktyvoje 2000/78.
- 26 Papildomas pajamų iš senatvės pensijos mokestis, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kuris visiškai nesusijęs su darbo sutartimi, kaip matyti iš paties Pajamų mokesčio įstatymo 1992/1535 124 straipsnio pirmos ir ketvirtos pastraipų teksto, tiesiogiai kyla tik iš nacionalinės mokesčių teisės, taikomos visiems fiziniams asmenims, kurių pajamos iš senatvės pensijos, atskaičius neapmokestinamą pensijos dalį, viršija 45 000 eurų.
- 27 Vadinas, nacionalinės teisės norma dėl papildomo pajamų iš senatvės pensijos mokesčio, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, nepatenka į Direktyvos 2000/78 taikymo sritį.
- 28 Galiausiai dėl Chartijos, kurios nuostatas prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas prašo išaiškinti, pakanka priminti, kad jos 51 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad jos nuostatos skirtos valstybėms narėms tik tais atvejais, kai šios įgyvendina Sąjungos teisę.

- 29 Akivaizdu, kad Pajamų mokesčio įstatymas neįgyvendina jokios Sąjungos teisės nuostatos ir kad jokia mokesčių direktyva negali būti taikoma pagrindinėje byloje nagrinėjamai situacijai. Be to, kaip matyti iš šio sprendimo 27 punkto, ginčas pagrindinėje byloje nepatenka į Direktyvos 2000/78 taikymo sritį. Vadinas, Chartijos nuostatomis, kurias šiuo prašymu priimti prejudicinį sprendimą prašoma išaiškinti, negalima veiksmingai remtis šioje byloje.
- 30 Atsižvelgiant į šiuos svarstymus, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 2000/78 3 straipsnio 1 dalies c punktas turi būti aiškinamas taip, kad nacionalinės teisės norma, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjama norma dėl papildomo pajamų iš pensijos mokesčio, nepatenka į materialinę šios direktyvos ar Chartijos 21 straipsnio 1 dalies taikymo sritį.

Dėl antrojo ir trečiojo klausimų

- 31 Atsižvelgiant į atsakymą į pirmąjį klausimą, nebereikia atsakyti į antrąjį ir trečiąjį klausimus.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 32 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvos 2000/78/EB, nustatančios vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus, 3 straipsnio 1 dalies c punktas turi būti aiškinamas taip, kad nacionalinės teisės norma, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjama norma dėl papildomo pajamų iš pensijos mokesčio, nepatenka į materialinę šios direktyvos ar Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 21 straipsnio 1 dalies taikymo sritį.

Parašai.